

יום ב', כ' ב תשס"ב (4 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום – כ' באדר, – הוא יום רצון של ירידת גשמים ועשאוהו יום טוב בימי שמעון בן שטח וחוני המעגל. הסיפור מובא במסכת תענית [י"ט:]

=...היה רעבון ובצורת בארץ ישראל 3 שנים זו אחר זו. התפללו ולא ירדו גשמים. וכיוון שראו שיצא רוב (חודש) אדר ולא ירדו גשמים, הלכו להם אצל **חוני המעגל**.

אמרו לו: "התפלל שיירדו גשמים." אמר להם: "צאו והכניסו תנורי פסחים..." **התפלל ולא ירדו גשמים.**
עג עוגה ועמד בתוכה כדרך שעשה חבקוק הנביא [פרק ב', 1] ואמר: "רבונו של עולם! בניך שמו פניהם עלי שאני כבן-בית לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך." **התחילו גשמים יורדין טיפין טיפין.**

אמרו לו תלמידיו: "לא על זה באנו לבקשך אלא שלא נמות בבצורת. כסבורים אנו לומר: אין הגשמים הללו באים אלא להתיר שבועתך." אמר: רבונו של עולם, לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות." **התחילו הגשמים יורדין בזעף, כל טיפה וטיפה כשיעור לוג (חצי ליטר!) אמרו לו: "אין הגשמים הללו באים אלא להחריב את העולם!" אמר: "רבונו של עולם! לא כך שאלתי, אלא גשמי ברכה ונדבה."** ירדו כתקנן עד שעלו ישראל מירושלים להר הבית מרוב הגשמים.

אמרו לו: "כשם שהתפללת עליהם שירדו, כך התפלל עליהם שלא ירדו וילכו להם." **התפלל חוני המעגל: "רבונו של עולם. ראה עמך ישראל ונחלתך אשר הוצאת בכוחך הגדול ובזרועך הנטויה, שאין יכולים לעמוד לא ברוב זעמך ולא ברוב טובך...יהי רצון מלפניך שיהא רוח."**
מיד נשבה רוח ונתפזרו העבים, זרחה החמה ונתנגבה הארץ.

ואותו יום עשאוהו יום טוב, לפי שאין הגשמים יורדים אלא בזכותן של ישראל, שנאמר [דברים כ"ח 12]:
"יפתח ה' לך את אוצרו הטוב, את השמיים לתת מטר ארצך בעתו..." – לך: בזכותך וברך הדבר תלוי.
[ספר התודעה]

מדור "שואלים ודורשים":

שואלים ודורשים בהלכות פסח קודם לפסח 30 יום, שכן למדנו ממשה רבינו שבפסח הראשון באר עניינו של פסח שני שבא 30 יום אחריו ("וידבר ה' אל משה לאמור. דבר אל בני ישראל לאמור איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדורותיכם ועשה פסח לה' בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערביים יעשו אותו...") [במדבר ט' 9-11] **והטעם העיקרי לכך, שהיו צריכים כל ישראל להכין את הקרבנות לקראת הפסח, ולבדוק שלא יהיה בהם מום שיפסלם לקרבן.** [מסכת פסחים ו, עבודה זרה ה:] **ואף לאחר שחרב בית המקדש תקנה זו לא נתבטלה, ויש לעסוק בהלכות פסח 30 יום לפני בואו.**

כל חודש עם החגים שבו, אך חג הפסח – חג המצות, זמן חירותנו – נמצא במוקד לוח השנה העבית. משום כך, נשתדל להקדיש פינה בכל דף לימים הבאים לקראת פסח כדי להסביר היבטים שונים ועניינים שונים אודות החג הזה. הדברים נלקטו בעיקר מהספר, "**פניני הלכה**" מאת הרב אליעזר מלמד. ובכן –

כידוע הלכות פסח מרובות – הכשרת הבית, בדיקת חמץ וביעורו, אפיית המצה, וליל הסדר. אמנם יש מן הראשונים שסוברים, שעיקר התקנה היתה ש 30 יום קודם לפסח מחוייבים תלמידי חכמים, כשפנים אליהם שאלות בנושאים שונים, לענות תחילה על שאלה בהלכות הפסח, מפני שהיא שאלה מעשית הנוגעת לפסח הקרב... ו 30 יום לפני פסח הוא יום י"ד באדר (=פורים !)

כללי איסור חמץ –

ארבע מצוות מהתורה עוסקות באיסור חמץ בפסח, שלושה לאוין (=מצוות לא-תעשה) ומצוות עשה אחת. הראשונה – האיסור לאכול חמץ; השניה – שלא ימצא חמץ ברשותנו; השלישית – שלא יראה חמץ ברשותנו; והרביעית – להשבית את החמץ ואת השאור לקראת הפסח.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

יום ב', כ' ב תשס"ב (4 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אנחנו נבהיר כל אחת בימים הבאים...

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל